

Kétségbe esve keresem a magyar munkásságot!

2016 május 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Május elsejének idusán, 12 óra nulla-nulla perckor felhívott a Piréz és megkérdezte t?lem, tudatában vagyok-e annak, hogy május elseje van?

Legy?rtem a csodálkozásomat, hogy ilyen korán kelt és be kellett vallanom neki, hogy nem ebben a tudatban f?részeltem a fát.

Mert így élünk mi, konzervatívok, vasárnap is ott állunk a munka frontján és **próbáljuk megünnepelni a baloldal legnagyobb ünnepét, ha már nekik nem sikerül.**

Május elseje (elvtársak, majális, sör), a hetvenes évekt?l már alapvet?en **a kötelez?en letudandó felvonulásról és az utána következ? besz?rözésr?l sz?lt, illetve a felvonulási kellékek ellopásáról.** Évekig egy „Éljen a Szocializmus és a Béke!” feliratú táblával hánytuk a havat a társasházunk udvarán, amit az 1985-ös felvonuláson bugáztam a gimnáziumunk készletéb?l. Máig emlékszem iskolánk párttitkárának vádló tekintetére, amikor csak a rekvizitumok felét kapta vissza: „És jöv?re mivel akarnak vonulni Elvtársak?”

Hát pont ez volt a probléma, már ebben az évben sem voltak mazsorettek, mert a m?vészeti lányok produkciója az el?z? évben tumultuózus jeleneteket generált és volt némi fennforgás annak tárgyában, hogy ki vonul majd mögöttük, és nem milyen táblákkal, hanem milyen szándékokkal.

Elnézést ezért a hosszú felvezetésért, de **szegény május elseje (d)evolúciója egyébként annyira tragikus, hogy csak zenés-táncos elemekkel lehet elviselni.** Május elseje ugyanis a Munka Ünnepe! Vagyis volt valaha.

Szegény hülyék eredetileg azt ünnepelték, hogy végre van munka, illetve fizetés, és nem kell éhen halni.

Szegények eredetileg nem voltak hülyék, mert egy olyan társadalomban éltek, ahol a lakosság 98%-ra nézve igen komolyan vették az „Aki nem dolgozik az ne is egyék!” elvet. Munka ugyan nem mindig volt, tehát nem ettek mindig, de a motivációs problémák nem játszottak jelent?s szerepet. A majálisok egészen jól mentek is addig, **amíg az emberek emlékeztek azokra a nehéz id?kre, amikor nem volt még segély, feltétel nélküli alapjövedelem,** családi pótlék, legfeljebb csak **vörös segély,** ami a temetési hozzájárulás kommunista megfelelője, és amihez hasonlót már csak az Iszlám Állam ad a prófétához apró darabokban megtért “mártírjai” családjának.

Azokban a nehéz id?kben a segély például csak a töredéke volt a munkabérnek. Brutális. Mennyivel fejlettebbek vagyunk most. Felmértük, hogy **a munkanélküliség annyira sokkírozza a jó munkásembereket,** hogy a sokk enyhítése érdekében a segély több vagy több szabadon felhasználható része van, mint a munkabérnek, amire egy átlagos minimálbéres munkás számíthatna.

Ez a rendszer tökéletes, teljesen emberséges, apróbb hibája azonban, hogy **az emberek egy nem is annyira csekély töredéke nem szeret dolgozni. S?t, nem is akar.** Ezt a problémát sokáig sikeresen ellensúlyozták a dolgozó emberek adójának a határozott emelésével, aminek eredményeként egyre többen tapasztalhatták meg, milyen jó is munkanapi délel?ttökön nézni otthon a Szulejmán ismétlését. Egyre több embernek adtuk meg a lehet?séget, hogy észrevegye, nem kell ám annyira dolgozni.

Ezek a jó munkásemberek aztán valahogy már nem tudják olyan ?szintén ünnepelni a munkát, mint régen és ahogy kellene.

Sokáig, tényleg nagyon sokáig kerestük azt a pontot, amiben a vulgármarxistáknak talán igaza volt. Most végre megvan. Az embert a munka teszi emberré. Nem a tévézés vagy a nemváltó m?tét, hanem az, hogy **valóban csinál valami hasznosat.**

Emlékszem a nyolcvanas évek majálisain ültünk a sörpadon, ittuk a szalonbambit és néztük, ahogy a helyi „Elvtársak”, néha felturbóztatva egy miniszterhelyettesel, elvegyülnek a nép között és úgy tesznek mintha érdekelné ?ket, hogy a proletariátus jól érzi-e magát.

Magyarországon a termel?üzemek azon részét, **amit nem a külföldi multik loptak el, szinte kivétel nélkül volt elvtársak tették a magukévá.** Egyetlen egy sem volt olyan közöttük, aki a munkásai javára m?ködtette volna ezeket a gyárat, a termel?szövetkezetek „zöld bárói” a korábbi létszám 1 %-át tartották meg. Mindegyik csak a saját gazdagodását nézte, kirúgott mindenkit, akit lehetett, és pontosan olyan kapitalisták lettek, mint amilyenek azokat leírták a pártiskola „tankönyveiben”.

A becsületes kommunisták, mert ilyenek is voltak, a „magyar utat” választották, gyorsan halálra itták magukat, vagy kiderült róluk, hogy tényleg rettenetesen hülyék.

Az a nagy helyzet Elvtársak, hogy a Piréz meg én vagyunk a magyar baloldal valódi örökösei. **Napos, hidegsörös majálist kívánunk minden jóakarató munkásembernek**, munkát és azt az érzést, hogy egy nagy, munkában edzett közösség tagjai ?k, akik megteszik a magukét és egyszer tényleg az övék lesz a világ. Minket zavar, hogy a világ mindenféle „m?vészeké”, politikusoké, valóságshow szerepl?ké lett és mi keresünk kétségbeesetten botladozva a feld?lt sörpadok és eldobált m?anyag poharak között egy igazi és boldog munkást.

De nem találunk.

De legalább nem mi árultuk el ?ket.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló